

РЕШЕНИЕ

№ 6571

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6380** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник сектор при ОПП-СДВР, чрез гл.юрисконсулт М., срещу решение № 2557 от 31.05.2023 г. на Софийски районен съд, с което е отменено НП №:22-4332-008836/16.05.2022 г., издадено началника на сектор към ОПП-СДВР, с което на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ на И. Р. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250,00 лв. за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ и вместо него се предупреждава И. Р. И., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид и представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на този съдебен акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено наказание.

В касационната жалба се излагат аргументи за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 ЗАНН, тъй като охраняваните с нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ обществени отношения са засегнати в степен, оправдаващи прилагането на административнонаказателна принуда спрямо нарушителя. Предвид изложеното касаторът моли съдът да отмени решението на районния съд и да

постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – И. Р. И., чрез адв. М., оспорва касационната жалба като неоснователна и излага съображения за законосъобразност на решението на районния съд. Претендира присъждане на разноски съгласно списък по чл. 80 ГПК.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

С Наказателно постановление № 22-4332-008836/16.05.2022 г. издадено от началник сектор при ОПП-СДВР на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ на И. Р. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250,00 лв. за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение районният съд е отменил наказателното постановление, като е предупредил И. Р. И., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид и представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на този съдебен акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено наказание.

От фактическа и правна страна районният съд е приел за безспорно установено, че на 20.04.2022 г., около 21:51 ч., в [населено място], И. Р. И. е управлявал собствения си лек автомобил марка и модел „М. В.“, с рег.№: С., със сив цвят, като се придвижвал по [улица], в посока от [улица]към ул. „Д. П. без валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ („ГО“), с което е нарушил разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. Въпреки това съдът е приел, че са налице предпоставките нарушението да бъде подведено под хипотезата на маловажен случай по чл. 28 ЗАНН, тъй като охраняваните с нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ обществени отношения не са засегнати в такава степен за да обосноват налагане на административно наказание спрямо И. Р. И.. Изложил е мотиви, че по делото липсват доказателства за извършено предишно нарушение от същия вид от страна на И. Р. И., както и че веднага след констатиране на нарушението същият е сключил валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“, което е занижило интензитетът на проявление на извършеното. Обосновал е извод, че макар и нарушението да е формално, в случая липсват доказателства за настъпили допълнителни, макар и несъставомерни последици.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Районният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора

доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право. Правилно са изяснени фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция относно извършено нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Настоящият съдебен състав намира, че при така установената фактическа обстановка районният съд е достигнал до грешни правни изводи като е приел, че извършеното нарушение, съставлява маловажен случай, по следните съображения:

Не се споделят изводите на съда за по-ниска обществена опасност на нарушението в сравнение с тази на типичните нарушения за този вид. Обратно на извода на районния съд настоящият съдебен състав счита, че процесното нарушение е с висока обществена опасност, както и че не са налице смекчаващи обстоятелства при извършването му. Преценката относно наличието на маловажен случай се извършва при съобразяване на характера на засегнатите обществени отношения, уредени с нарушения закон. Целта на специалния закон – Кодекса на застраховането е всеки водач на МПС да има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, тъй като с нея се дава застрахователна закрила на застрахования срещу риска да възникне в негова тежест отговорност за неправомерно увреждане към друго лице, а предназначението ѝ е да репарира, в рамките на застрахователната сума, реално възникналите за третото увредено лице вреди. Предвид специалната функция и предназначение на застраховката „Гражданска отговорност“ да осигури засилена защита на увредените лица законодателят е предвидил в КЗ задължителност на този вид застраховки, за разлика от другите видове например. С оглед значимостта на тези обществени отношения, охранявани с нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, управлението на МПС без валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“, независимо от обстоятелството дали са настъпили вредни последици, винаги ще представлява висока степен на обществена опасност. Фактът че лицето е сключило впоследствие застраховка „Гражданска отговорност“ не прави случая маловажен.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на районния съд е неправилно, поради което следва да бъде отменено и вместо него потвърдено наказателното постановление.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4-5 ЗАНН, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на касатора следва да се присъдят сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 Административен съд – София град ,
X. Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2557/31.05.2023 г., постановено по НАХД № 3284/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав, като вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-008836/16.05.2022 г., издадено началника на сектор към ОПП-СДВР, с което на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ на И. Р. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250,00 лв. за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА И. Р. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР сумата в размер на 80 лева,

разноси по делото.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.....2.....

.....ЧЛЕНОВЕ: